



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Confessor II. qualis esse débeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

fessor idoneus in articulo mortis. cap. 4. num. 1. & cap. 26. num. 26. in Antiquo. Sed cap. 27. num. 271. & ferius in Nouo cap. 26. num. 26. corrigens hanc sententiam, admittit omnem Sacerdotem, quomodolibet præcisum, excepto hæretico. vide in hoc compend. plura in tit. Articulus mortis.

Quilibet simplex Sacerdos, est idoneus confessor, respectu habentis tantum venialia, vel mortalia; aliâs rite confessâ. cap. 4. num. 1.

Clerici sæculares non expositi non possunt post Trident. mutuò suas confessiones audire. Bene tamen Religiosi, qui virtute suarum bullarum poterant ante Concil. confiteri clericis sæcularibus idoneis. n. 2.

Timor, quòd post confessionem Parochus maiorem habeat sollicitudinem de pœnitente, & minorem æstimationem; non est causa sufficiens confitendi alieno confessori. Nec etiam pudor est causa sufficiens, nisi sit adeo magnus vt pœnitentem constituat in periculo tacendi aliquod peccatum. cap. 7. num. 9.

CONFESSOR II.

Qualis esse debeat.

CON

CONFESSOR debet habere potestatem scientiam, & bonitatem. cap. 4. num. 1.

Et potestas quidem in hoc consistit, quod sit presbyter habens iurisdictionem actualem, ordinariam, vel delegatam, quæ ad peccata sibi confessa extendatur. cap. 4. num. 1. Nouo num. 2.

B Confessor, ut quo ad scientiam sit perfectus, debet scire Theologiam Sacramentalem, & moralem utriusque iuris peritiam, constitutionesque synodales regionis, ubi confessiones audit. Sed, ut sit sufficiens, satis est, ut relegens libros etiam vulgares, sciat discernere peccata, utrum sint mortalia, seu venialia, & quænam eorum postulent restitutionem, quæ circumstantiæ peccatorum sint necessario confitendæ, quænam peccata sint reservata, & quæ sint censuris annexa, aut quæ excommunicationes sint reservatæ, & si auditurus est clericos, sciat casus irregularitatis & suspensionis: vel sciat in his omnibus dubitare, & consulere peritos. cap. 4. num. 2. Nouo 8.

D Potest autem vnus confessor esse idoneus in vno loco, vel alicui personæ, & non in alio, neque alij, ut aliquibus exemplis notis patet. num. 4. Nouo 10.

Audiens confessiones ex obedientia, non minus tenetur scire quam audiens sponte

CONFESSOR. II. 145

sponte sua.num.3.& Nou.num.9. Vnde, qui audit confessiones ex obedientia iudicans se non esse idoneum, peccat: secus si dubitat. num.6. Nouo num.14. confessarius, eo quòd sponte se obtulerit, non tenetur ad amplius quàm ad vitandam culpam latam, & leuem. num.3. in fine, & Nou.num.10.

Confessarius ignorans aliqua communis-
sima, & necessaria, peccat mortaliter. num.4.
Nouo num.12.

Excusabitur tamen in tribus casibus. I.
Quando pœnitens est valde sufficiens sibi.
II. Quando pœnitens est persona spiritua-
lis, quæ crebrò confitetur. III. In articulo
mortis. Et idem est de confessario existente
apud infideles; inter quos degunt Christia-
ni. cap.4. num.5. Nou.num.13.

Confessor, vt licitè audiat confessiones,
debet esse sine peccato mortali. nu.6. Nou.
num.15.

CONFESSOR III.

Ad quid teneatur.

Confessor, antequam confessionem au-
diat, vel cum audire vult, debet cor in
Deum erigere ad obtinendum diuinum au-
xilium. cap.10. num.1.

K Deinde,